

عنوان مقاله:

تعیین فراوانی باکتری های وروتوکسیژنیک اشیریشیاکلی در مدفوع گاو در شهر کرمان

محل انتشار:

مجله تحقیقات آزمایشگاهی دامپزشکی، دوره 3، شماره 1 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

محمد خلیلی

شهلا منصوری

ملیحه افضلی

محمد رضا محمد آبادی

خلاصه مقاله:

خلاصه اشیریشیاکلی تولیدکننده توکسین مشابه شیگا (STEC) (وروتوکسیژنیک) در سال های اخیر به عنوان مهمترین گروه از پاتوژن های مواد غذایی مطرح شده است. اصلی ترین جایگاه این باکتری ها در طبیعت، روده گاو است که از این طریق سبب آلوده شدن مواد غذایی با منشاء گاو می شود. هدف از انجام این مطالعه جداسازی و تشخیص فراوانی سویه های STEC با روش کشت اختصاصی و multiplex PCR در مدفوع گاوهای شهر کرمان بود. در این مطالعه تعداد ۱۴۲ نمونه مدفوع گاو از کشتارگاه کرمان جمع آوری شد و پس از غنی سازی در محیط (modified Trypticase Soy Broth) mTSB جدایه های اشیریشیاکلی از نظر ژن های بیماریزایی stx_{1,2} با روش -PCR ارزیابی شدند. با انجام آزمایش های فوق یک جدایه STEC O₁₅₇ (۷/۰%) حامل ژن stx₂ و یک جدایه E. coli O₁₅₇ (۷/۰%) غیر توکسیژنیک از نمونه های مدفوع گاو جدا شد؛ همچنین با انجام روش M-PCR بر روی تمامی مدفوع غنی شده در محیط ۵، m-TSB، نمونه STEC non - O₁₅₇ (۵/۳%) تشخیص داده شد. نتایج این مطالعه نشان می دهد که در ناحیه جغرافیایی مورد بررسی، سروتیپ های غیر O₁₅₇ وروتوکسیژنیک نسبت به سروتیپ O₁₅₇ وروتوکسیژنیک غالب تر است. بنابراین جهت شناسایی سویه های وروتوکسیژنیک در این منطقه، روش های باکتریولوژیک که تنها اساس آنها تکیه بر خصوصیات بیوشیمیایی سروتیپ O₁₅₇ است، برای تشخیص سروتیپ O₁₅₇ کافی نبوده و برای شناسایی سویه های وروتوکسیژنیک به روش های مولکولی مانند M-PCR نیاز است.

کلمات کلیدی:

E. coli, M-PCR, Bovine feces, STEC, Kerman

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2074262>

